

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 11 Noemvrie st. v.

Politica de rezistență pasivă li s'a impus și li se impune Românilor din Ardeal. Nu mai încapă dar' nici o discuțiune asupra întrebării, dacă bună este ori nu politica aceasta: chiar rea fiind, pentru Români din Ardeal, în împregiurările actuale, alta mai bună nu este cu putință.

Această convingere ni s'a produs și-lele aceste, cu ocaziunea alegerilor municipale, de a miia oară.

Politica de rezistență pasivă nu poate să aibă decât două puncte de plecare.

Unul este convingerea, că guvernul nu va pute să conducă fără de concursul nostru afacerile publice și va fi silit în cele din urmă să între la învoială cu noi, ca să îi dăm concursul nostru.

Noi Români din Ardeal nu puteam și nu putem ave convingerea aceasta. Deși mare majoritate a țerii, nu avem o clasă de oameni bogați, culți și cu relațiuni întinse, care se impun politicesc prin pozițiunea lor socială. Scim dar', că ori-și-care guvern poate să conducă afacerile acestei țeri și fără de concursul nostru.

Al doilea punct de plecare e convingerea, că guvernul nu poate să conducă bine afacerile publice și că mai curând ori mai târziu va trebui să devină urgisit.

Această convingere e punctul de plecare al rezistenței noastre pasive.

Nu voim să combatem guvernul, nu ne consumăm puterile în lupte politice, stăm în rezervă, fiindcă scim, că nu putem noi să-i stricăm guvernului acestuia atât, cât își strică el însuși și cât îi strică cei ce îl servesc, câtă vreme lucrează fără de control.

Nu e treaba noastră să-l sfătuim, nici să-l împedecăm a sevârși fapte, prin care se compromite; de aceea îl lăsăm în pace și ne mărginim a scoate la iveală faptele compromițtoare, pe care le sevârșese ori le tolerează.

Ce-i drept, mult suferim în urmă acestor fapte: dezvoltarea noastră economică și culturală e oprită în loc, pacea țerii noastre e turburată, viața ne este

adese-ori nesuferită. Nu trebuie însă să scăpăm din vedere, că nu numai noi sin-guri suferim și că renunțând la rezistența pasivă nu am scăpa de suferințele noastre. Și nu trebuie mai ales să scăpăm din vedere, că suferințele aceste sunt dovada, pe care o dăm despre destoinicia noastră politică.

Politica de rezistență pasivă cere totdeauna jertfe mari: noi putem să aducem jertfele aceste, — în aceasta consistă destoinicia noastră politică.

Acum douăzeci de ani, când s'a accentuat conflictul între noi și Maghiari, oamenii politici ai Maghiarilor erau convinși, că în curând ne vom da după păr, ne vom muia, și vom cere grația guvernului, fiindcă clasa noastră cultă sunt mai ales oameni săraci, care nu s'au așteptat la bunăvoința guvernului. Au trecut însă douăzeci de ani și noi tot nu ne-am muiat. Ne-am ajutat, cum am putut, dar' nu am părăsit pozițiunea, pe care ne-am ales.

Astfel ne-am scutit de răspunderea, pe care guvernul o poartă el singur cu cei ce îl susțin.

Dacă am vedea, că acest guvern dispune în administrațiune și în genere la direcțiunile publice de oameni inteligenți, activi și conștiențioși, prin care din zi în zi tot mai mult își câștigă iubirea și încrederea publică, atunci am ave cuvinte de a regreta, că ne-am retras din viața publică. Din contră însă, rău inspirat și rău servit, guvernul devine din zi în zi mai nesuferit și din zi în zi tot mai mult se conving cetățenii, că aveau dreptate aceia, care acum douăzeci de ani diceau, că actualul regim și starea de lucruri creată prin el sunt nisece nenorociri pentru țeara noastră.

De aceea găsim că e explicabilă rezerva, pe care și-au impus-o unii dintre alegătorii români față cu alegerile municipale, deși după programul stabilit de partidul național nu se exclude participarea la aceste alegeri.

Cu actuala lege electorală și cu actuala administrațiune participarea Românilor la alegerile municipale, în cele mai multe părți ale Ardealului, nu are decât

rezultatul, că se sporesce lista abuzurilor comise de autoritățile publice în materie electorală. Chiar dacă obținem câteva voturi, în cele mai multe casuri le creăm câtorva oameni greaua pozițiune de a se opinti înzadar, ca să abată pe administrații nostri din calea cea greșită.

Să-și facă de cap, căci cu cât mai necontrolați vor fi, cu atât mai curând vor deveni imposibili.

Correspondență din Viena.

Viena, 20 Noemvrie n. 1886.

Opozițiunea contelui Andrassy n'a produs pozițiunii contelui Kálnoky nici cel mai mic rău.

Teoria contelui Andrassy, că alianța cu Germania ar fi mai eficace pentru Austria, dacă nu i-ar fi atârnată ca greutate Rusia, și că aci fu comisă o greșeală, care nu cade în spinarea principelui de Bismarck, ci în a lui Kálnoky, — această teorie e atât de nebuloasă, pe cât de cutezată, și nici în sinul delegațiunilor, nici în al publicului cetitor de jurnale acest mod de argumentațiune a lui Andrassy, care se joacă cu ipoteze auzite, n'a produs vre-o impresiune.

Alianța celor trei împărați s'a arătat până acuma ca o garanță a păcii europene și cât privește interesele speciale austriace, atunci această alianță ne-a adus, ne-a procurat posesiunea Bosniei și a Hertegovinei, și în modul acesta ne-a donat o mărire teritorială, care, atât din punctul de vedere al onorului de stat, cât și din punctul de vedere al puterii de stat, trebuie să fie designată de un fenomen îmbucurător. Austria nici nu e în stare, nici n'ar fi pentru dinsa o sarcină deamnă de recunoștință să țină în eșec puterea Rusiei.

Ecuilibrul european putea fi ținut în spate numai de toate marile puteri.

Ar fi absurd și ridicol de a pretinde, ca o singură putere să poarte singură această greutate a lui Atlas în spinare.

Contele Andrassy e ceea-ce se numește un politic de rasă. Precum femeile de rasă nu sunt tocmai femei frumoase, tot asemenea și politicii de rasă nu sunt tocmai politici buni. Dară au temperament și originalitate și un oareși-care interes li-e totdeauna asigurat.

Pricepem foarte bine motorii, care domină atitudinea contelui Andrassy, pentru-că suntem în cunoștință exactă a instinctelor, care însuflețesc întregul maghiarism.

Dară tocmai de aceea ni-e pe deplin clar, că politica internațională a Austriei nu trebuie să fie o politică de rasă și de instincte naționale.

Sunt ipoteze, care cu cât sunt mai audace, cu atât mai mult surprind.

Dară nimenea nu poate să examineze justețea lor, și de aceea sunt fără valoare.

Cine poate să ne probeze, că lucrurile s'ar fi dezvoltat mai favorabil pentru noi, dacă s'ar fi aplicat prescripțiunea, pe care contele Andrassy o recomandă astăzi ca mijloc de salvare întârziat? —

Noi n'avem nici o credință în cure miraculoase și în diplomațiă nici că există miracule.

Raporturile dintre puteri sunt rezultatele puterii și tăriei lor, și statul rămâne slab, chiar și dacă se pune pe vârful degetelor și întrebuințează cât de dibacii jocul diplomatic.

Noi n'avem nici un motiv să întărităm pe Rusia sau să o provocăm.

Noi dorim numai să respecteze și să menageze interesele noastre.

Între două mari și puternice state, numai o asemenea politică de considerațiune reciprocă e posibilă, când aceste state trăesc în pace unul lângă altul și când nu voiesc să se ruineze materialmente prin eternele preparațiuni de război.

Revistă politică.

Sibiu, 11 Noemvrie st. v.

Plecare generalului Kaulbars din Bulgaria nu a făcut o deosebită impresiune nici asupra Bulgarilor, nici asupra cabinetelor europene. Se dice, că acum după-ce cele mai multe cabinete au acceptat pe candidatul Rusiei pentru tronul bulgar, baronul de Kaulbars dispărea cu totul, chiar dacă ar fi și rămas în Bulgaria. Și se pare, că principele Nicolae din Mingrelia ar fi acceptat din partea unor puteri, cu toate că ici-colea se validează anumiți scrupuli în contra lui. Acești scrupuli se ivesc adunați la un loc într'o scrisoare oficioasă a diarului „Kölnische Zeitung“, care dice, că principele ce stă în serviciu rusesc și e aproape de 40 ani, în viața sa nu s'a ocupat nici cătuși de puțin cu vre-un lucru serios, a trăit lumea albă prin Petersburg și Paris și nu e altceva, decât un Asiat acoperit cu lustru european. Admițând odată principiul, că principii rusesci-asiatici pot să ocupe tronuri europene, Rusia desigur nu va simți lipsa aspiranților. În garda personală a Țarului rusesc servesc de prezent 20—30 asemenea principii asiatici, care toți cu plăcere sunt gata, să rămână, chiar și sub coroană, cele mai supuse slugi ale stăpânului lor de acum. Prelungă aceste mai vine, că principele Nicolae din Mingrelia

Foița „Tribunei“.

Sgârcitul.

Comedie.

De Molière.

Actul al patrulea.

Scena IV.

Harpagon, Cleant, Jupân Jacques.

(Urmare.)

Jacques. — (Cătră Harpagon.) Lucrul e gata; el se învoiesc cu cele ce diceți.

Harpagon. — Eată un lucru pus de minune la cale.

Jacques. — (Cătră Cleant.) S'a făcut: el se mulțumesc cu făgăduințele d-tale.

Harpagon. — Mulțumesc lui Dumneșeu!

Jacques. — Domnilor! n'aveți decât să vorbiți înșivă, căci eată-vă ajunși la buna înțelegere; și erați să vă certați din cauza că nu vă înțelegeați unul pe altul.

Cleant. — Jacques, puinle, m'ai îndatorat pentru toată viața.

Jacques. — Nimica toată, stăpâne.

Harpagon. — Mi'ai făcut o mare plăcere, și pentru aceasta și se cuvine o recompensă. (Caută prin bozunar, Jacques întinde mâna, dar' Harpagon își scoate basmaua.) Poți

merge, fi încredințat, că am să-mi aduc totdeauna aminte de aceasta.

Jacques. — Vă sărut mâinile.

Scena V.

Harpagon, Cleant.

Cleant. — Îți cer iertare, dragă taică, dacă mi-am perdut pe o clipă bunul cumpăt.

Harpagon. — Nu-i nimic.

Cleant. — Te încredințez, că mă căiesc dia toată inima.

Harpagon. — Ear' eu mă bucur din toată inima vădând, că te-ai făcut om de înțelegere.

Cleant. — Ești prea bun uitând așa degrab greșeala mea!

Harpagon. — Omul uită bucuros greșelile fiilor îndată-ce îi vede întorcându-se la datoriile lor.

Cleant. — Se poate oare! să nu-ți mai fi rămas nici un simțământ jignitor după toate nesocotințele mele!

Harpagon. — M'ai înduplecat tu însuși la aceasta prin supunerea ta și prin respectul ce-mi păstrezi.

Cleant. — Îți făgăduiesc, tată, că voi păstra până la moarte aducerea aminte a bună-tăților d-tale în inima mea.

Harpagon. — Ear' eu îți făgăduiesc, că nu e nimic ce n'aș fi gata să-ți încuviințez.

Cleant. — Dragă taică, nu mai cer nimic dela d-ta; dându-mi pe Mărioara, mi'ai dăruit destul.

Harpagon. — Aud?! Cum ai dis?!

Cleant. — Diceam că prea sunt mulțumit de d-ta, și că nu-mi mai rămâne nimic de dorit după-ce ai avut bunătața de a-mi acorda pe Mărioara.

Harpagon. — Cine dice că-ți acord pe Mărioara?

Cleant. — D-ta, dragă taică.

Harpagon. — Eu?

Cleant. — Fără îndoială.

Harpagon. — Cum așa! tu ești acela, care a renunțat la ea.

Cleant. — Eu, să renunț la ea?

Harpagon. — Da.

Cleant. — Nici decum.

Harpagon. — Adecă nu ai încetat a face pretenții asupra ei?

Cleant. — Din contră, stăruiu mai mult decât totdeauna.

Harpagon. — Cum? spânzurătoare! ear' te-apucă?!

Cleant. — Nimic nu mă poate schimba. Harpagon. — Am să-ți arăt eu ție, ne-trebnicele!

Cleant. — Fă ce-ți place.

Harpagon. — Te opresc de a mă mai vre-odată.

Cleant. — Atâta pagubă.

Harpagon. — Te părăsesc.

Cleant. — Părăsesc-mă.

Harpagon. — Te desfiiez.

Cleant. — Nu-mi pasă.

Harpagon. — Te desmoștenesc.

Cleant. — Fă tot ce vei voi.

Harpagon. — Te afurisesc.

Cleant. — N'am ce face cu darurile d-tale. (Va urma.)

In care limbă să facem instrucțiunea copiilor nostri?

I.

Este constatată, că părinții români mai fără excepțiune sunt pătura de convingerea, că la creșterea copiilor este neapărat de lipsă, a da acestora ocaziunea de a-și pute însuși una sau două din limbile patriei sau alte limbi străine.

Este îndreptățită această convingere. Fără a mai repeta toate banalitățile obișnuite despre folosul cunoștinței de limbi străine, recunoaștem, ba afirmăm chiar, că pentru ori-ce om cu aspirațiuni de cultură numai limba lui maternă nu este de ajuns.

Drept aceea vedem, că și fiii națiunilor culte se nisuesc a-și face accesibile comorile spirituale adunate de alte națiuni și spre acest sfârșit își însușesc una sau mai multe din limbile europene. Abia există German în adevăr cult, care să nu poseadă limba franceză sau engleză sau amândouă. Tot aceasta o putem dice viceversa și despre Francezi sau Englezi.

e căsătorit cu o femeie, care în societate, cel puțin după vederile extra rusesci, e cu desăvârșire imposibilă. Dacă cu toate aceste puterile nu excepționează candidarea acestui principe, nu-și poate omul închipui o moderațiune mai mare, decât aceea ce se exerciază în cestiuni personale față cu simțemintele Țarului. Dar' candidându-se principele mingrelian, prin aceasta în sfârșit tot nu s'a ajuns nici un scop; acela are să fie ales de Sobrania bulgară și legalitatea Sobraniei are să fie din toate părțile recunoscută. Aici zace greutatea și dacă acum e vorba, ca înainte de alegerea de principe să se reguleze încă și poziția Rumeliei-Orientale față cu Turcia, poate să mai treacă încă multă vreme, până-ce va intra Mingrelianul în Sofia.

O persoană, care e în poziție să vorbească autentic despre cea mai nouă fasă a cestiunii bulgare, a declarat corespondentului din Londra al ziarului „Neue Freie Presse“, că așezarea placatelor bagatele cu cavasul, Kaulbars a făcut-o mai mult ca să aibă un motiv de a pleca din Bulgaria. Despre aceasta nu mai încapă îndoială. Ce privește consecvențele, diplomația nu-și poate face nici cea mai mică idee despre consecvențele posibile ale cutărui sau cutărui fapt ori discurs, deoarece toată atitudinea și procederea Rusiei atîrnă exclusiv dela Țarul personal, care ca nici unul dintre monarhi, conduce de prezent el însuși politica externă a Rusiei. Prospective pentru o pacinică și mulțumitoare rezolvare a actualei situații serioase numai atunci pot exista, dacă puterile se vor uni în grabă asupra persoanei noului principe; spre aceasta însă lipsesc unele condițiuni prealabile, fiindcă Rusia oficial încă nu a anunțat celorlalte puteri candidarea principelui Dadian din Mingrelia. Rusia a sondat până acum numai confidențial puterile, o consimțire necondiționată din partea acelor încă nu a urmat, dar' chiar și din partea acelor puteri, care sînt mai puțin favorabil dispuse pentru Mingrelianul, nu se vor face mari greutăți, dacă Rusia s'ar deoblega să se fiină de celelalte dispozițiuni cu privire la Bulgaria ale tratatului de Berlin.

Dealtmîntrelea principele din Mingrelia, chemat fiind de Țarul, a sosit în Petersburg și Duminecă a plecat la Gacina.

Congresul bisericesc din Carloveț.

Sub acest titlu primesce ziarul „Neue Freie Presse“ următoarea corespondență din Carloveț: Între strigătele deputaților: „Sînteți un nevrede-nic! Dacă ați avé numai o schîntee de simț de onoare, nu ați ocupa locul acesta! Afară de el!“ — a închis patriarhul — capul bisericii ortodoxe sîrbesci din țările de sub corona sf. Stefan și totodată presidentul legal al congresului — în 8 l. c. n. ședința, și s'a retras apoi cu pași grabnici. Odaia scundă de sfîtuire a congresului bisericesc sîrb, stă părăsită; deputații s'au împrăsciat, ei nu și-au depus mandatul, ci fac numai grevă

Căci nici un popor de pe fața pămîntului nu poate dice, că este în posesiunea tuturor sau celor mai înalte cunoștințe omenești. Opera dezvoltării spirituale a genului uman este dificilă; la dînsa trebuie să concurgă toate popoarele cu cele mai bune puteri ale lor.

Spiritele cele mai abile, geniurile tuturor națiunilor culte au pus câte o petricică mai mare sau mai mică, mai mult sau mai puțin solidă în clădirea cea măreată, care o numim *civilizațiune europeană*.

Spiritul timpului modern rezultă din complexul adevărurilor stabilite sau aflate; cu un cuvînt scoase la iveală de oamenii distinși ai diferitelor națiuni. Dacă vom să pîtrundem cu seriozitate acest spirit, este de lipsă să urmărim dela isvorul prin gîndirea și activitatea acestor oameni, ceea-ce mai sigur numai în limba lor proprie o putem face.

Înțelegem deci, pentru-ce și fiii națiunilor culte țin atât de mult a cunoaște afară de limba lor proprie și alte limbi europene.

Este evident, că dacă cunoștința de limbi este necesară popoarelor culte, cu atât mai necesară este popoarelor tinere, care numai tîrziu au început a face parte din viața culturală. Vorbind despre poporul nostru românesc credem, că nu este lipsă de multe dovezi pentru a susține, că ceea-ce numim astăzi al nostru în materie de cultură, în cea mai mare parte numai sub înfrîurirea spirituală a celorlalte națiuni culte am

și așteaptă, că ce o să întreprindă față cu aceste, factorii competenți. Nemijlocita cauză pentru această dezvoltare a lucrurilor formează rezoluțiunea celor 53 membri ai congresului, care rezoluțiune au fost înaintat-o acestia ca răspuns la rescriptul regal, și a cărei cetire a fost oprit-o patriarhul din motivul, ca să i-se dea mai întăiu lui spre cetire; prin aceasta a făcut o ingerență în contra regulamentului de ordine. Întîmplarea istorisită aici e numai un episod din lupta crâncenă a majorității congresuale, am puté dice a majorității coplesitoare a Sîrbilor din Ungaria în contra actualului patriarh. Lupta aceasta e de o natură personală și reală; ea s'a început la 1879 îndată după-ce a fost numit de patriarh-suplent — Angyelic — în locul patriarhului Ivacicovici pus în pensie — și s'a mărit încă după definiția lui numire de patriarh, cu toate că din 75 membri ai congresului, aleși sub presiunea guvernului, numai 12 au votat pentru Angyelic; și-a ajuns culmea însă decînd cu serisoarea sinodului episcopesc către congres, cetită în penultima ședință a congresului. Congresul a cerut la 1879 dela sinod o părere asupra mai multor obiecte referitoare la organizațiunea bisericească. Această cerere a fost motivată prin o praxă de 200 ani, precum și prin art. IX din 1868, și prin statutele congresului sancționate la 1875. Ce a răspuns însă patriarhul la această cerere? a răspuns prin sinod că: „Numai episcopilor le compete toată puterea bisericească, și aceasta cuprinde în sine dreptul instrucțiunii, al serviciului dîceesc și al administrației bisericesci. Însuși Christos a dat prin apostolii sei această putere episcopilor, această putere nu se poate însă preda, prin urmare congresul nu poate fi considerat nici măcar de coordinat, cu atât mai puțin de superior. Poziția s'a față cu sinodul episcopesc e „subordinată“, așadar' nu păreri, ci dispozițiuni are de a primi congresul din partea sinodului“. Acesta e în scurt cuprinsul acelu act miraculos, prin care se voiesce a se înlătura simplu acea înfrîurire, care au sîvîrșit-o mirenii asupra afacerilor bisericesci ale Sîrbilor din Ungaria încă dela venirea lor sub Carnoevici, ear' congresul, la care iau parte prelîngă mirenii toți episcopii și o mare parte din clerul eparhial, se se declare simplu de superflu. Episcopii pretind pentru sine toate drepturile, toată puterea asupra școlilor și bisericilor, și apoi se înțelege, că și dreptul la administrarea fondurilor, cari consistă din milioane, precînd mirenii și clerul de jos nu vor a le concede mai mult decît dreptul în afaceri dogmatice. Patriarhul Angyelic se provoacă la canoane, poporul sîrbesc la dreptul seu exerciat în decurs de secol și la legile statului. Acesta este dar' conflictul real.

De mare influență e și contrastul personal. Aversiunea în contra lui Angyelic datăază decînd era încă episcop al Bács-ului. Din partea națională sîrbească se spune însă, că cu toate, că actualul patriarh a fost numit în contra voinței națiunii și așadar' numirea lui e un act ilegal, sînt înclinați dînsii a prepara o înțelegere, dar' Angyelic încît privește persoana sa nu o voiesce; ear' cu privire la stat, el nisuesce a zădărnici ori-ce apropiere. Mai departe i-se bagă vină patriarhului, că cu toate că se bucură de venite ca un principe, dînsul nu face nimic pentru școala și biserica.

Soartea clerului inferior e grozav de tristă; interesele național-culturale precum și literatura

putut câștiga. Cu alte cuvinte, numai întrînd înaintații nostri mai din urmă în școlile germane și franceze și prin învățarea respectivelor limbi deschidîndu-și calea la comorile de adevăruri adunate după o muncă intelectuală de mai mulți secol, au putut să facă neamului lor accesibile aceste adevăruri cu atîta înlesnire și în timp atât de scurt.

Dicem chiar mai mult: Nici în ziua de astăzi tinerilor români nu le este cu puțință să-și facă pregătirea regulată până la gradul cel mai înalt de instrucțiune, decît numai cu ajutorul sau al limbii germane, sau al celei franceze.

Am făcut această digresiune, pentru-ca să arătăm, că în adevăr recunoaștem necesitatea limbilor străine pentru fiecare om cult din lume, dar' mai ales pentru tinerii nostri români. Am avut în vedere numai limbile culte din cauză, care după cele ce urmează ușor se poate înțelege. Concedem însă bucurios, că în a doua linie mai încap și considerațiuni de natură practică, care de multe ori face necesară sau chiar indispensabilă cunoașterea unei limbi, care dealtmîntrelea în privința culturii nu este superioară, ba este chiar inferioară limbii noastre proprii. Așa d. e. limba statului sau limba cutărui popor, cu care stăm în relații comerciale, sau care a înfrîurit asupra limbii noastre proprii etc.

(Va urma.)

națională, Angyelic o ignorează cu totul, precînd antecesorii sei erau aprigi spriginitori ai culturii și literaturii sîrbesci. Nu numai că nu s'a edificat vre-o biserică nouă sub dînsul, dar' și din cele de până acum s'au dîrmat multe; catedrala precum și rezidența patriarhală au în urma necurăteniei ce domnesce acolo un aspect scîrbos, și chiar un preot dela sate s'ar urî să locuească într'însa; ear' patriarhul trece peste toate aceste la ordinea țilei, și refuză a zidi un edificiu nou, cu toate că mijloace ar fi îndestul la dispoziție; școlile confesionale sîrbesci se închid, ceea-ce patriarhului însă nu-i pasă; nici un manual scolar, ba nici chiar baremi un catechism nu s'a făcut decînd e dînsul patriarh; toate aceste au de a le îngrijii mirenii. Fondurile bisericesci se administrează după arbitriu, din bunurile cele mari naționale precum sînt Dalja, Belobrd și Berovo se alungă arîndașii țerani, și se aduc arîndași străini, cari plătesc mai puțin decît indigenii. Mai mult de 10.000 jughere au fost scoase pe calea aceasta din folosința țeranilor, și sute de familii au devenit prin aceasta proletari. Mănăstirile cele bogate din Sirmia precum Krusedul, Beonciu și Kovily se administrează fără arhimandriți și sub îngrijirea patriarhului etc.; prelîngă aceste s'a mai înrădăcinat la Sîrbi opiniunea — poate neîntemeiată — că actualul patriarh lucrează pentru uniunea cu Roma.

Acesta e raportul între capul bisericii ortodoxe sîrbesci și între credincioșii ei; cu aceste plîngeri au părăsit deputații congresul bisericesc. Ce se va întîmpla față cu aceste, e greu de spus. O disolvare a congresului și scrierea nouer alegeri nu va folosi nimic, căci poporul sîrb e tenace și ține mult la pretinsele drepturi ale sale, ear' dacă s'ar întîmpla ceea-ce patriarhul lăsece prin organele sale, și anume dacă s'ar declara congresul de superflu din partea guvernului, aceasta ar fi signalul pentru încurcături ne mai pomenite, ear' de aceste avînd îndestule, nu ar fi la loc a le mai înmulți.

Ca adaus la cele publicate de noi în Nrii 246 și 252 mai publicăm, tot după „Allg. Ztg.“ fără comentariu, următoarele:

„Din Ungaria-de-Meațădi 10 Noemvrie. Congresul bisericesc al Sîrbilor așteptat cu nerăbdare a avut un sfîrșit grabnic de tot. Abia după șese zile s'a împrăsciat. Temerea mea exprimată, nu demult („Allg. Ztg.“ Nr. 303), că octoarea unui cap bisericesc va fi stîncea, de care se va frînge toată deslegarea cestiunii bisericesci sîrbesci, s'a adevărit. Răspunsul la adresa subțernută Coroanei, prin care congresul a cerut „reactivarea dreptului de alegere liberă a patriarhului“, suspendat cu numirea lui, așteptat un an de țile, a sosit. Răspunsul dice, că adresa este respinsă, fiindcă învoalvă un amestec în prerogativele Coroanei. Răspunsul acesta a consternat atât de mult, încît toți deputații au vrut a renunța numai decît dela mandatele lor. Într'aceea s'au socotit altfel. S'au hotărît ca din incidentul respingerii adresei să înainteze o rezoluțiune. Rezoluțiunea aceasta a dat prilegiu la o scenă, care a sîmînă întru toate cu cea din primăvara a. c. din dieta Croației, cînd Banul Héderváry a fost silit să eaze afară din sala dietei. Patriarhul president Angyelic n'a permis cetirea rezoluțiunii (al cărei cuprins nu-l cunoștea) sau să o pună numai la ordinea țilei (pentru-că opozițiunea n'a voit să prezenteze rezoluțiunea înainte de cetire patriarhului; resp. comisariului reg. Red. „Allg. Ztg.“). Angyelic a suspendat ședința, după-ce în congres se stîrnise un vîfor în toată forma. Numai cu mare necaz a putut eși patriarhul din sală. Deputații i-se puseră în cale și strigară: „Dacă ai avé numai o schîntee de simț de onoare, n'ai fi ocupat locul, care nu i-te-cuvîne.“ A doua zi, pretîndînd dela patriarhul conform regulamentului de afaceri, un număr corîspundător de deputați ținerea unei ședințe, acela nu s'a învoit, stăruind să i-se de rezoluțiunea. În urma acesteia deputații congresului s'au dus *in corpore* la comisariul regesc. Nicolici și i-au îmmanuat o declarațiune motivată în scris, în care au arătat și declarat, că e cu neputință a lucra mai departe sub presiunea lui Angyelic și că între astfel de împrejurări, dînsii sînt necesitați a se împrăscia, pentru-că declină dela sine responsabilitatea față cu împregiurările bisericesci rămase neregulate. În ziua următoare nu mai era nici un deputat în Carloveț. Sfîrșitul acesta repede al congresului bisericesc al Sîrbilor este un semn trist despre dispozițiunea din țările mărginașe de Meațădi ale monarhiei.

Ceea-ce s'a întîmplat în primăvară în Agram, cu Banul Héderváry, într'o formă mai domoală, s'a repetat acum cu patriarhul Angyelic în Carloveț. Aceasta este o dovadă, că guvernul unguresc nu e în stare să guverneze în țările

aceste, decît cu persoane impuse cu forța în mod violent. Materialul combustibil se grămădesce tot mai mult, ceea-ce la marginea, unde decurge crisa cea mare a Orientului, ar pute deveni lucru foarte critic.“

Din Bucovina.

(Informațiuni particulare ale „Tribunei“.)

Societatea pentru literatura și cultura română.

În 13 Octomvrie a. c. se ținî ședința generală a societății pentru literatura și cultura română în Bucovina, înaintea unui public nu prea mare. Din ce cauză, nu șcim, dar' numai atîta se poate constata, că dintr'o vreme o apatie nepomenită preocupă inimile Românilor patrioți din Bucovina. Ne retragem de cea mai mică manifestare națională, ce dă aparență unei lipse de simțemînt național. Cu atîta mai multă plăcere ne mișcăm în societățile străine, unde ne simțim mai fericiți. Români bucovenini aleargă la constituiri societăților străine, desfătîndu-se mult la idea nouă, apărută și apărută de ei, a cosmopolitismului sau cum se dice acum cu îndătinare: a internaționalismului. I-am vîdît în comitetul expozițiunii, i-am vîdît în „societatea pentru cultura țerii“, în ceea a agronomiei și fi vom vedé încă în mai multe. Români sînt ei aici și reprezentă bine originea lor? De asta trebuie a se îndoii. Ei au crescut și cresc pe nația ruteană, constatară în fiii români rutenisați de torentul slav din Galiția, mîsurînd-o la ori-ce lucrare a acestor societăți cu cea română, dîndu-i chiar un loc mai înaintat decît celei române. N'am vîdît-o și n'am cunoscut-o noi la expoziția din Cernăuți? Societățile române scad deci, căci acești Români n'au timp a se ocupa și de ele: diplomația le preocupă prea mult și în cele române, fiindcă nu s'au interesat până acum de loc și n'au învățat nimica, nu se cunosc, și de aceea nici n'au interesul pentru mișcarea națională și că nici nu le cunosc. Destul este pentru nație și patrie, dacă mai scie omul românesc. Asta e toată activitatea națională la astfel de Români. De ei profită străinismul, dar' românismul de loc nu. De mîndrit n'are ce Românul de astfel de oameni. Asta e starea națională română în Bucovina. Raportul tipărit al comitetului și distribuit printre mambri, conține în această privință notițe foarte interesante și obiecțiuni foarte nimerite.

„Devisa societății este tot cea veche moștenită dela întemeietorii ei, și de-a pururea aceeași va să fie ea, adică: limba și cultura națională, două condițiuni nedespărțibile și absolut necesare pentru existența unei națiuni.

„Uitînd odată aceasta, ne-am uita de noi înșine, uitînd limba și lapîdîndu-ne de legea și datinele noastre strămoșesci, ne-am perde ființa noastră de Români, dispărînd ca atome fără adheziune în nămolul străinismului. Acest adevăr probat prin istoria popoarelor să ne fie totdeauna aminte, dacă nu vom să perdem individualitatea noastră națională, dacă nu vom să cedăm altor națiuni teritorul românesc adăpat cu sângele strămoșilor și presărat cu monumente seculare. Căci tocmai noi Români bucovenini, isolați cum sîntem, stăm aci în mica noastră patrie ca pe coasta mării, spre care bat și lovesc neconținut valurile apei, spălînd necurmat fața ei răpînd și mîturînd ca pulberea și nășipul tot ce este ușor și fără rezistență, după-cum avî tot dreptul să afirmé neuitatul urdîtor al societății noastre, răposatul cavalier Alexandru de Hurmuzachi. Acele valuri, cari pe țile ce merge năvălesc asupra-ne și devin tot mai periculoase existenței noastre naționale, ele cu timpul ne pot absorbi cu totul, dacă nu ne vom reculege puterile, dacă nu ne vom trezi la o viață intelectuală mai activă, cultivînd virtuțile romane în inimile noastre, înoinđ viața noastră de Români în limbă, datine și legea părinților, păstrînd și înmulțînd tesaurul acesta, pentru care mulți ne ursec, dar' pe care nime nu ni-l va pute răpi vre-odată, dacă vom lucra cu zel ferbinte și vom lupta cu neadormire și cu energie bărbătească și neîntrerupt pentru întărîrea și dezvoltarea noastră intelectuală și morală. Și tocmai răspîndirea culturii și prin aceasta păstrarea și mîntuirea existenței noastre naționale este și scopul măreț, ce și-a impus și are să-l urmărească societatea noastră.

„Nu vom să punem aici întrebarea, cum își împlinesc fiii națiunii noastre sfintele sale datorințe întru promovarea scopului acestui salutar al societății noastre, căci atunci am trebui să dăm și răspunsul euvenit, și făcînd aceasta, am trebui să repețim din nou observările tînguitoare făcute cu multă durere de inimă în toate rapoartele comitetului din anii trecuți; am trebui earăși să constatăm, că o parte a inteligenței noastre n'a conferit chiar dela întemeierea edificului acestuia încă nici cât e un fir de nășip scurs spiritual sau material la construirea lui, ca-și-cînd națiunea română nu le-ar fi și lor o mamă dulce, care i-a trecut înnotînd cu dînsii

strinși la peptul ei printre valorile necazurilor; am trebui să facem amintire și de aceia, cari la început se făcură membri ai societății, dar' fie din nepăsare, fie din alte cauze sau interese au încetat cu plățirea taxelor.

„Ne reținem însă de a veni tot cu tânguirii înaintea prea onoratei adunări generale și constatăm numai cu adâncă durere, că arborele societății noastre spriginit până acum numai de câtră o parte a inteligenței române din țeară nu 'și-a putut și nu-'și poate extinde ramurile sale culturale preste întregul terenul cultural al națiunii române bucovinene, pentru-ca din rodurile lui binefăcătoare se se îndulcească, cât e cu puțință toți fiii poporului, cari însetează de lumină și cultură.

„Dar' această împregiurare noi ceir foarte tristă se nu ne descurajez pe desigur rămași credincioși steagului, căruia 'i-am jurat credință, ci mai vîrtos se deștepte în noi zel nou întru îmbrățișarea cauzei binecuvîntate a societății noastre, se ne reînvișeze și reunească puterile, ca încordându-le prin solidaritate încurajatoare din nou se aventăm activitatea societății, ca ea se poată reîncepe viața nouă, conform scopurilor ei binefăcătoare.

„Și înduratul D-șeu, sub al cărui scut 'și-a pus acest institut dela început lucrările sale, privind la activitatea noastră, îl va apăra și de acum înainte, ear' urmașii noștri ne vor binecuvînta gustând rodurile ostenelelor noastre comune, fără a mai simți toate greutatețile și piedecile anilor dintăiu“.

Raportul acesta se împărți cu două săptămîni înaintea ședinței generale, și efectul a fost, că în rîndul de scaună ocupate, cum și în cele două camere laterale se aflau câțiva domni. Mai mulți preoți și tineri amployați și nimenea dintre boieri! Acesta-i concursul inteligenței române la cauze naționale. Cu totul au fost de față preste 40 de persoane. Trebuie se fim mândri de succursul național român în țeară.

Mai ales boierii ajută dintr'o vreme cauzele naționale. Din 75 de boieri români bucovineni sînt membri ai societății vechi numai următorii, pe care îi extragem din raportul menționat. Membri fondatori: George cavalier de Flondor, Br. Petrino Alexandru, fost ministru, George cavalier de Popovici, Br. Victor Stîrcea, Vasile de Vasilco. Membri ordinari: Br. Cârstea Nicolae, Mihai cavalier de Grigorcea, Dr. Nicolae cavalier de Grigorcea, Eudoxiu br. Hurmuzachi, Constantin de Mărza, Br. Vasilco Alexandru, Vlad de Verdeșiu Nicolae, Dr. Ioan de Zotta.

Se numesc ca protocolanți ai ședinței generale dnii Atanasie Pridie, c. r. adjunct la tribunalul cerc. din Suceava și Vasile Calancea.

Se cetese și se debate raportul tipărit al societății. În raportul acesta e descrisă cu o amănunțată deosebită toată activitatea societății.

Împrumutul necesar pentru construirea edificiului societății nu s'a putut efectul din cauza împregiurării puțin încurajatoare. Acestea le cunoaștem îndeplin. Nici n'avem ce a țice mai mult. Deabia s'a adunat un capital neatacabil de 228 fl. 61 cr. Dl Atanasie Pridie adunase singur preste 100 fl. v. a.; un fenomen național.

Mult lucră societatea pentru ridicarea învățămîntului. Se acordară mai multe stipendii, ajutoare și subvențiuni pe la studenții dela diferite scoli din țeară. Două stipendii s'au acordat studenților dela universitatea din Cernăuți, ajutoare s'au dat la mai mulți studenți dela gimnasiul din Rădăuți și scoala agronomică din Cernăuți, s'au cumpărat îmbrăcăminte pentru copiii dela scoalele populare din suburbiile Cernăuților: Caliceanca, Clocucica, Horecia-Mănăstirii; — Micalcea, și s'au împărțit cărți și re-cuise de scoală pe la aceste scoale cum și în cele din ținutul Cernăuților, și 200 fl. v. a. s'au împărțit pentru 4 adulți români de meserii.

Comitetul a și făcut monumentul nemuritorului Aron Pumnul, care se va sfinți toamna aceasta, monumentul este înzestrat cu imaginea lui A. Pumnul, lucrată în forma medalionului de unul dintre cei mai distinși artiști din Viena.

Bibliotecile societății au sporit întru mult. Biblioteca juridică secundară a societății s'a deschis publicului și cărțile se împrumută numai la depunerea unei cauțiuni; ea conține preste 524 de opuri.

Societatea are mai multe fundațiuni, create de particulari, și care se administrează de comitetul ei. Prima e fundațiunea Pumnuleană, și are un fond neatacabil de 11.200 în obligații, 645 fl. depuneri la înșofirea de avans din Gura-Humorului și 1700 fl. v. a. depuneri la cassa parsimonială din Cernăuți. Fundațiunea Doamnei Agnes Popovici are un capital de 2200 fl. v. a., din care s'au stipendiat doi studenți din gimnasiul din Suceava. Fundațiunea contelui Emanuel Logotheti pentru copile sêrmene dela scoala

superioară din Cernăuți; ce a e se crea. Asemenea e în stadiul creării fundațiunea Domnului Alexandru Popovici, pentru elevi dela scoala de agronomie, precum și a domnului cav. Georgiu de Popovici din Stroesci, pentru spriginirea ținutului de pe la scoale, care are să fie de un capital de 10.000 fl. și a conto cărora s'au predat anul trecut deja comitetului trei obligații de câte una mie de floreni. (Va urma).

Corespondențe particulare ale „Tribunei“.

De lîngă Halmagiu, Noemvrie 1886.

În nr. 250 al „Tribunei“ noastre se sbiciuie guvernamentalii din Cluj pentru halucinațiunile, de cari se conduc și referir la adunarea generală de constituire a „Reuniunii femeilor române“ din comitatul Hunedoarei.

Tot ce vorbește „Tribuna“ noastră, par'că isvorește din sufletele noastre. Cu ea sîntem, cu ea simțim!

„Tribuna“ își finesea pleasna sbiciului din fuior, că: „guvernamentalii din Cluj sînt ridicoli! Mai vîrtos o admirăm!“

S'a nimerit!

Guvernamentalii din Arad, adecă dela „Aradi Közlöny“ în nr. 315 din 14 Noemvrie a. c., vorbind despre adunarea inteligenței române din Arad și provincie, ținută în 6 Noemvrie în scopul înființării unei bănci române de credit și economii în Arad, se conduc întocmai de halucinațiuni, ca și cei din Cluj, când și în înființarea acelei bănci românesci, nu ved altceva, decăt năluci în costabe naționale românesci, și când se întreabă, că ce lipsă au Români din comitatul Aradului de atare bancă românească? căci doar' sînt bănci de atari în Arad, și mai vîrtos banca „Nemzeti“, — cu aceste apoi se pot ferici Români!

Abstrăgînd dela aceea, că băncile unguresci, fie din Arad, fie de aiurea n'au bani pentru Români, căci și dealtecum le ajuge Ungurilor și Jidovilor, ear' Români numai ca de poveste câte unul cu mare greutate s'ar pute unge pe acolo!

Abstrăgînd și dela aceea, că nouă ne mai place în costumul nostru și la noi acasă — și numai o atare bancă este, nu numai de cel mai mare folos pentru noi Români, dar' și mai corespunđitoare în toate privințele.

Le place Ungurilor a avé băncile lor unguresci, și încă „Nemzeti“, — întocmai ne place și nouă a avé ale noastre românesci!

Sau dacă nu? facă Ungurii din băncile lor bănci internaționale — cu conducători de toate naționalitățile, și apoi va mai fi ceva de vorba lor!

Că inițiatorii băncii aradane românesci n'au luat concediu dela guvernamentalii dela „Aradi Közlöny“ — și că acestia numai dela „ultra-române“ din provincie au născință, — o fi! ori n'o fi — eacă mîi!

D'apoi dacă-i așa treaba — precum aiurează guvernamentalii dela „Aradi Közlöny“ — au ei și scoale unguresci, și apoi veđi doamne, ar fi acolo loc și pentru noi, totuși noi avem și ne trebuie scoalele noastre românesci. Astfel corespunde placului și intereselor noastre — pe cari noi nu le dăm în schimb pentru cele unguresci! Și de aceea nici nu e de lipsă, ca să mai documentăm imperioasa necesitate a înființării băncii noastre românesci.

Și fiindcă știut este, că la înființarea acestei bănci au concurs Români, după-cum recunoașce și „A. K.“, fără deschilnire de culoare politică —, ce mai cauză are „A. K.“ de a se tulbura de întreprinderea Românilor?

Ceea-ce de dorit ar fi, este, ca nu 100.000 fl., ci baremi 500.000 fl. sau cel puțin 300.000 fl. să fie fondul de constituire al băncii aradane românesci! și dacă guvernamentalii dela „Aradi Közlöny“ se căsnesc a mai și amenința, precum că: „a ki effélt kezd, arra gyanus szemmel fogunk nézni“, — ei se fac ridicoli. Spinele.

Șopteri, în 20 Noemvrie n. 1886.

Cu adîncă durere aflînd, că o parte din preoțimea română, cât de puțin este pîtrunsă de sublima ei chemare, de a merge cu crucea în fruntea poporului în cauzele vitale de alegeri în comitetul comitatens, și neputînd trece cu vederea un astfel de păcat al acelor preoți nedemni de o chemare atât de sfîntă, — cred a nu abusa de buna-vé voință, dacă vin cu acest trist raport.

În 19 l. c. s'a sêvrîșit alegerea de membri în locul celor sortați, la număr 10 din cercul de alegere „Șopteri“ în comitatul Clujului; — la acest act de mare importanță, din cercul pretorial al Ormenișului și resp. din 21 comune, — singur zelosul preot dl Andreiu Vodă din Ormeniș cu alegătorii de acolo s'a prezentat

și — spre a salva ceva din cauza pierdută, s'a luptat cu bărbăție — firesce fără succes, — din cauză că: aparatul oficios și teama, de a nu se strica cu marele proprietar din Șopteri, dl Siko, în a cărui toate s'a efectuit alegerea, — 'i a zădărnicit curte încercările de a pute face, ca să se aleagă și Români baremi în egala proporțiune cu Ungurii!

Și acest desastru în locul unei sigure învingerii, se poate atribui deadreptul nepăsării preoțimii din comunele respective.

Nu voesc a mă face judecătorul acestor domni preoți, ci constatez numai, că: dacă se înfățișau baremi cu câte unul dintre numeroșii alegători români din comunele respective, atunci se putea obține o completă învingere față cu minoritatea cea absolută a alegătorilor unguri.

Acest cas trist este și mai trist semn al timpului, în care trăim și ne însuffă o neexprimabilă îngrijire față cu viitorul nostru, cu atât mai vîrtos, cu cât absența acestor preoți nu se poate excusa nici cu motivul, că nu ar avé mijloace materiale, de a pute face călătoria de câțiva metri, — nici că ar fi fost ocupați cu economia, — nici că ar sta sub presiunea cuiva dintre proprietarii mari sau oficialii unguri, — ci din contră, — dacă s'a putut presenta și lupta preotul Andreiu Vodă din Ormeniș, — care se află în imediata apropiere a pretorelui și a curții baronului Bánffy, și avea să stee de față la cetirea și subscrierea protocolului în cauza predării competenței sale și a porțiunii canonice prin comasațiune, — atunci cu atât mai ușor s'ar fi putut presenta toți ceialalți preoți de o situație mai ușoară!

După astfel de experiențe triste sînt silit a recurge la aceia, care ar pute afla vre-un remediu spre a îndemna și chiar sil pe respectivii domni la împlinirea sfintei datorii, de a fi lumina și conducătorii acelu bun și înțelept popor, care totdeauna a mers pe căile arătate decătră părinții lor sufletesci! Un alegător.

Cronică.

Pentru monumentul lui Radetzky în Viena a încurs până acum, conform listei nr. 25, suma totală de 207,466 fl. 16 cr.

Din delegațiunea austriacă. După încheierea ședinței de Luni a delegațiunii austriace, s'a ținut ieri o ședință a comisunii budgetare. În această ședință a cetit referentul contele Thun partea politică raportului asupra ministerului de externe, și acest raport a fost primit cu unanimitate. După aceea a luat cuvîntul contele Kálnoky cu scopul următoarei declarațiuni: „Eu nu pot, ca să nu-'mi exprim satisfacția față cu primirea unanimă a raportului. În o cestiune, care privește poziția și vađa monarchiei în afară, e de o îndoită importanță pentru un ministru de externe, a pute calcula cu o astfel de consonanță asupra problemei și ținței politice noastre externe, și nu pot decăt să mulțumesc vedîndu-mă spriginit și întărit în stăruințele mele. Nu am voit să perd ocaziunea a le spune acestea imediat.“

Falsificări în negoț cu semênțe. Camera comercială și industrială din Brașov ne trimite următoarele știri privitoare la falsificările în negoț cu semênțe: „Domnul reg. ung. ministru de agronomie, industrie și comerț a emis un circular tuturor reuniunilor economice, prin care face atent pe publicul agronom la falsificările întemplate mai ales cu semênțe de lucernă și trifoiu. Mai ales se mestecă trifoiul roșu cu trifoiul de rînd, ear' lucerna cu trifoiul de hemeiu. Totodată a trimis dl ministru camerelor comerciale și industriale e ordinațiune ddo 6 Noemvrie n. Nr. 48.900, prin care li se trimite camerelor circularul din cestiune pe acel aდაუს, că să facă dînsul din nou atenți pe comercianții de semênțe aparținători cercurilor lor de activate, că zace în interesul comerțului și al renumelui lor de a se absbîjne dela falsificarea semênțelor, mai departe a nu aduce în tîrg semênțuri sub numiri false, cu atât mai vîrtos, cu cât ei își perd prin o astfel de procedură încrederea economilor, și acestia în fine se vor feri a mai cumpăra dela dînsii. În sferă se se facă acei comercianți atenți, că procedura lor va fi urmărită cu atențiune, și la cas, când unul sau altul se va abate, se va publica numele respectivului, fără leac de considerare, și economii vor fi provocați a nu mai cumpăra dela ei.“

Convenția comercială cu România. Conferența vamală austro-ungară a ținut în 22 l. c. n. două ședințe sub prezidiul secretarului de stat Matlekovics, și s'a hotărît asupra unei schițe a instrucțiunilor pentru eventuala reîncepere a negocierilor pentru încheierea unei convențiuni vamale cu România.

Regele și Regina României, însoțiți de principele Leopold și de prințul Ferdinand de Hohenzollern, au sosit în 21 l. c. n. din Sinaia în Bucuresci, unde au fost primiți la gară de autoritățile civile și militare.

Doamna Jókai-Laborfalvy, soția poetului Mauriciu Jókai, a murit în 20 l. c. Dînsa a fost o actrice renumită.

Dl M. Cogălniceanu, fiind earăși cam bolnav, se țice că va pleca preste puțin în străinătate, spre a consulta mai mulți medici specialisti.

Inaugurarea gimnasiului din Brăila va avé loc Duminecă, în 16 Noemvrie v.

Ambasadorul francez din Petersburg, dl Laboulaye a cercetat pe ministrul Giers, care 'i-a întors visita.

Bulgarii negociază în Bucuresci asupra unui împrumut. O depeșă a lui „Pester Lloyd“ din Bucuresci ddo 21 l. c. n. comunică: Ministrul de finanțe bulgar Geșoff petrece aici, pentru a negocia cu bancherii de aici și Iași cu scopul exoperării unui împrumut. Se vorbește de 8—10 milioane, pentru care e de a se pune ca hipotecă eventuală linia ferată Varna-Sofia. Ministrul de finanțe încă se așteaptă pentru a sta întru ajutor acțiunii lui Geșoff prin influența sa căștigată când cu activitatea sa diplomatică de aici.

Demonstrații anticlericale. „Pester Ll.“ primesce următoarea depeșă din Roma: Familia regală a sosit din Florența aici și a fost primită la gară de toate reuniunile liberale precum și de o mulțime imensă, care aduceau vivate nesfîrșite regelui, reginei și Romei inatacabile.

Varietăți.

(Un nou cas extraordinar de letargie.) Un cultivator de pămînt, care în luna trecută, se ocupa cu recolta cartofilor, la Wheeling, în America, fu deodată cuprins de o boală nervoasă și căđu jos lîngă un copaciu.

Când fu ridicat de jos, se afla cu totul în nesimțire. Un medic îl supuse la acțiunea unei baterii electrice în scopul de a-'și veni în simțiri, dar' nu isbuti la nimic. A doua țic dimineața se deșteptă puțin, rostii câteva cuvinte și apoi căđu din nou în letargie. Toți credeau, că este mort și se făceau pregătiri, pentru a-'l înmormînta. În momentul, în care era să fie pus în cosciug, se sculă în su, țise că se simte, că este foarte bine și ceru să 'i-se dee apă. Când păzitorul îi aduse apă, el căduse din nou jos, și nu mai fu cu puțință să dee cel mai mic semn de viață.

De astădată murise pentru totdeauna.

Acest cas de letargie este semnalat în America, ca unul din observările cele mai extraordinare, cari s'au putut observa până acum.

(Kizanii.) Ce mai sînt și acești oameni? Eacă întrebarea ce s'ar pute face, și la care răspunde „Gazetta rusă de St.-Petersburg“, dând mai multe amănunte în această privință. Kizanii sînt oameni liberi din regiunea transcaucasiană, descendenți din țerani, cari se stabiliseră pe pămînturile proprietarilor funciari mai nainte de dominațiunea rusească, la epoca turbarilor din Georgia, în secolul al șeptesprezecelea și al optsprezecelea. Trecînd dela un proprietar la altul, Kizanii s'au instalat pe nisce terenuri cu totul întinse și pustii, secînd mlaștinele și tăiînd pădurile seculare, în cari cu greu se putea pătrunde. Pentru aceste pămînturi, transformate de ei în câmpii producătoare, colonii plătiau proprietarului pămîntului o rentă foarte mare în natură, dar' nu se plăngeau de asta, privind drepturile lor de posesiune asupra novelor pămînturi — în lipsă de o sancțiune legală — că fiind consacrate de obicei și de timp și respectate de amîndouă părțile. Această stare de lucruri a dăinuit până la epoca emancipării servilor; atunci se făcu o schimbare completă în sens contrar. Dela 1865, proprietarii transcaucasiani au luat față cu Kizanii o atitudine analogă cu atitudinea proprietarilor germani din provinciile Baltice față cu arîndașii lor ești și leți. Prestațiunile lor în natură au fost în multe părți convertite în taxe bănesci; cât pentru pozițiunea acestor agricultori liberi, proprietarii s'au sforțat pretutindeni să-'i transforme în simpli arîndași cu contracte în regulă, și fiind pasibili de amendă în cas de călcare a vre-uneia din clausele contractului. O luptă surdă dar' foarte aprigă a început între proprietarii și țerani, care a degenerat, în timpul din urmă, în adevărate conflicte. Astăzi lucrurile par'că devin din ce în ce mai amenințatoare, și atențiunea tuturor este îndreptată asupra acestei grave cestiuni.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI“.

Bucuresci, 23 Noemvrie n. Mai mulți oficeri, între cari Benderoff, Grueff și Dimitrieff, se află de prezent în România. Circulă faima, că oficerii amintiți au comunicat guvernului bulgar, că ei în curînd vor organiza în Bulgaria o rêscoală spre rêssturnarea regenței.

Sofia, 23 Noemvrie n. Consulii rusesci din Viddin, Rusciuc și Varna au plecat fără incident.

Agentul bulgar Grecoff a părăsit Constantinopolul.

Bucuresci, 23 Noemvrie n. Toate balotagiile de Dumineca trecută, afară de cele din Galați, au avut un rezultat favorabil guvernului.

Director: Ioan Slavici.
Redactor responsabil: Aurel Popa

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 11 Februarie a. v. imobilele lui Ioan I. Popp și soții decătră trib. reg. din Brașov.
— 13 Februarie a. v. imobilele Elisabetei Wolf, decătră trib. reg. din Chichinda-mare, în comuna Billét.

Cursul pieței din Sibiu

din 23 Noemvrie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump. 8.88	vënd. 8.44
Lire turcesci	11.15	11.25
Imperiali	10.15	10.25
Ruble rusesci	1.17 1/2	1.19

Bursa de București.

Cota oficială dela 20 Noemvrie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump. 93.3/4	vënd. 94.1/4
Rur. conv. (6%)	87.7/8	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	268.—	270.—
Banca națională a României	1010.—	1020.—
Impr. oraș. București	33.—	35.—
Act. de asig. Națională	—	—
Credit mob. rom.	—	—
Serisuri fonciare urbane (5%)	101.1/2	102.—
Schimb 3 luni	25.13 3/4	—
Societ. const.	104.—	—
Aur	16.75	17.—

Bursa de Budapesta

din 22 Noemvrie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	103.80
" " " " 4%	93.40
Imprumutul căilor ferate ung.	151.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.65
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.—
Bonuri rurale ung.	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " bănățene-timișene	104.50
" " " cu cl. de sortare	104.50
" " " transilvane	104.50
" " " croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.75
Imprumut cu premiu ung.	123.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.—
Renta de hârtie austriacă	83.80
" " argint austriacă	84.80
" " aur austriacă	114.25
Losurile austr. din 1860	138.50
Acțiunile băncii austro-ungare	770.—
" " de credit ung.	299.25
" " " austr.	287.60
Argintul	102.—
Serisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	5.93
Galbeni împărătesci	9.93
Napoleon-d'ori	61.90
Mărci 100 imp. germane	125.10
Londra 10 Livres sterlingi	—

Bursa de Viena

din 22 Noemvrie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	103.80
" " " " 4%	93.40
Imprumutul căilor ferate ung.	151.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	99.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	116.50
Bonuri rurale ung.	104.75
" " " cu cl. de sortare	104.75
" " " bănățene-timișene	104.75
" " " cu cl. de sortare	104.75
" " " transilvane	104.60
" " " croato-slavone	105.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	123.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.20
Renta de hârtie austriacă	83.80
" " argint austriacă	84.65
" " aur austriacă	114.60
Losuri austr. din 1860	138.75
Acțiunile băncii austro-ungare	871.—
" " de credit ung.	299.75
" " " austr.	287.70
Argintul	5.93
Galbeni împărătesci	9.93 1/2
Napoleon-d'ori	61.65
Mărci 100 imp. germane	125.70
Londra 10 Livres sterlingi	—

1273/86.

[363] 1-3

Licitațiune minuendă.

Din partea subscrisului notar cercual se face cunoscut, că cu autoritatea comitatensă din Arad cu decisul 71/85 pentru edificarea desnou a casei notariale și a cancelariei a aprobat 7157 fl. 92 cr.

Licitațiunea minuendă se va efectui în cancelaria notarială în Șicula în 10 Ianuarie 1887 la 9 oare dimineața.

Pe când întreprinzătorii sînt poftiți cu acel adaus: că condițiunile de întreprindere până la ziua prescrisă se pot vedea în cancelaria notarială în oarele oficioase.

Șicula, în 19 Noemvrie 1886.

Nicolau Caba, notar cercual.

Institut tipografic în Sibiu.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- | | |
|---|--|
| Nr. 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou. | de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. |
| Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. | Nr. 17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. |
| Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. | Nr. 18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. |
| Nr. 4. Pipéruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. | Nr. 19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. |
| Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani. | Nr. 20. Un pețitor înderătnic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. |
| Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani. | Nr. 21. Prietinel meu Vântură-Țeară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. |
| Nr. 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. | Nr. 22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. |
| Nr. 8. Colăcărutul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani. | Nr. 23. Fața Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani. |
| Nr. 9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani. | Nr. 24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani. |
| Nr. 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani. | Nr. 25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. |
| Nr. 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. | Nr. 26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani. |
| Nr. 12. Înderătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. | Nr. 27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani. |
| Nr. 13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsedului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani. | Nr. 28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani. |
| Nr. 14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi. | O sută de ani. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani. |
| Nr. 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani. | |
| Nr. 16. Din bătrani. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate | |

Numai 20 cr. exemplarul.

Numai 20 cr. exemplarul.

Călinarul Poporului

pe anul comun

1887.



Anul II.

SIBIU.

Institut tipografic, societate pe acții.

Cuprinsul: Călinarul astronomic și bisericesc (cu povești economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1887. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scala timbrelor. — Legea pentru gloatele din Austro-Ungaria. — Tractarea vinului în pivniță de D. Comșa. — Cunoașterea vacilor lăptoase. — O nouă reșină de altoit. — Secerișul. — În timp de holera. — Petrea Prostul, poveste de Ioan Slavici. — Poesii („La un Român renegat“ de M. Pompiliu; „Petre Cărăbete“ de Ciru Oeconom; „Angelina“ de George Coșbuc; „Seara pe deal“ de Mihail Eminescu; „Ca ieri și azi“ de T. Șerbănescu; „Lumea mare“ de Veronica Micle; Doine populare; Satire populare). — Schinteute în cenușă, adunate de Ioan P. Lazar. — Anecdote (Românul și Țiganul; Când se rade Țiganul de-a geaba). — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Vîndătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

- | | |
|---|--------|
| 1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) | 40 cr. |
| 2. Inventare 1 conț (à 25 coale) | 40 cr. |
| 3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) | 50 cr. |
| 4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) | 40 cr. |
| 5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) | 50 cr. |
| 6. Testimonii de scoală 1 conț (à 25 coale) | 40 cr. |
| 7. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) | 50 cr. |
| 8. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale) | 60 cr. |
| 9. Fileră de inmanuare 1 conț (à 25 coale) | 44 cr. |
| 10. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) | 44 cr. |
| 11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută | 80 cr. |
| 12. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) | 50 cr. |

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipărește cărți de tot felul, anuniuri de căsătorie, anuniuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

Deasemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sînt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte deasemeni.